

Sygn. akt I C 784/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Radomsku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Jakub Ślęzak
Protokolant:	Justyna Wolska - Gąsiorowska

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 roku w Radomsku na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko D. W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. na rzecz pozwanego D. W. kwotę 1.217,00 złotych (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 784/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 września 2016 roku skierowanym przeciwko D. W., Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty

we W. wnosił o zasądzenie kwoty 4.871,57 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Na uzasadnienie żądania powód wskazał, iż mocą umowy przelewu wierzytelności z dnia 8 lipca 2015 roku nabył od (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w K. wierzytelność ciężącą na pozwanym z tytułu umowy bankowej w wysokości odpowiadającej żądaniu pozwu (pozew k.3-5).

Pozwany na rozprawie w dniu 21 października 2016 roku wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia (protokół k.43).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 4 września 2012 roku pozwany zawarł z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w K. umowę pożyczki w wysokości 4.100,00 złotych na okres do dnia

10 lutego 2013 roku. Spłata pożyczki miała następować od miesiąca października 2012 roku w 5 ratach miesięcznych do 10 – go każdego miesiąca.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 4 października 2013 roku bank wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przeciwko dłużnikowi bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Postanowienie w sprawie I Co 1381/13 tutejszego Sądu uprawomocniło się w dniu 15 listopada 2013 roku.

(okoliczności bezsporne)

Na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego toczyła się egzekucja przeciwko dłużnikowi w sprawie KM 2390/13 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Radomsku J. R., wszczęta w dniu 28 listopada 2013 roku, a zakończona umorzeniem na skutek bezskuteczności w dniu 26 sierpnia 2014 roku.

(okoliczność bezsporna)

Dnia 8 lipca 2015 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, wśród których znalazła się także wierzytelność wobec pozwanego.

(okoliczność bezsporna)

Na chwilę obecną na pozwanym ciąży dług w łącznej wysokości 4.871,57 złotych, na którą to kwotę składają się: należność główna w wysokości 3.325,22 złotych oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 1.546,35 złotych.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy jak i aktach załączonych, których prawdziwość nie nasuwa żadnych wątpliwości. Podkreślenia wymaga przy tym, iż w zasadzie wszystkie okoliczności sprawy uznać należy za bezsporne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości, wobec skutecznego zarzutu przedawnienia.

W realiach sprawy roszczenie banku (poprzednika prawnego powoda) z tytułu zawartej z pozwanym umowy pożyczki stało się wymagalne z dniem 10 lutego 2013 roku.

A zatem właściwy dla powyższego roszczenia (jako związanego z działalnością gospodarczą powoda) trzyletni okres przedawnienia upływał z dniem 10 lutego 2016 roku. Powołane przez powoda przerwy biegu terminu przedawnienia jak: wystąpienie przez poprzedniego wierzyciela z wnioskiem do sądu o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, czy też wystąpienie przez poprzedniego wierzyciela o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny nie mogą odnieść w stosunku

do powoda, jako wierzyciela niebędącego bankiem, skutku. W jednym ze swoich orzeczeń wydanych już po usunięciu z porządku prawnego możliwości wystawiania przez banki bankowych tytułów egzekucyjnych Sąd Najwyższy zaznaczył wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem. Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem go na nowo

- Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 III CZP 29/16 (Lex). Wprawdzie uchwała ta bezpośrednio odnosi się do czynności polegającej na wszczęciu postępowania egzekucyjnego w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny, jednakże analogicznie należy przyjąć, że nie odnosi skutku przerwy biegu terminu przedawnienia w stosunku do cesjonariusza niebędącego bankiem czynność banku - zbywcy wierzytelności - polegająca na przerwaniu biegu terminu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Tak samo bowiem w tym wypadku należy przyjąć, że cesjonariusz niebędący bankiem nie może korzystać ze skutków prawnych uprzywilejowanego trybu dochodzenia i egzekwowania roszczeń przez banki na podstawie art. 96-98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe, które obowiązywały do dnia 27 listopada 2015 roku. Uprawnienie do wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało tylko bankom i wyłącznie na rzecz wierzyciela będącego bankiem mogła być nadana klauzula wykonalności, również wyłącznie wierzyciel będący bankiem mógł na podstawie takiego tytułu zainicjować postępowanie egzekucyjne.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, że ani wnioski banku o nadanie tytułowi klauzuli wykonalności, ani wnioski banku o wszczęcie egzekucji - które to postępowanie egzekucyjne zostało następnie umorzone z powodu bezskuteczności egzekucji - nie przerwały biegu przedawnienia roszczenia w stosunku do nabywcy wierzytelności niebędącego bankiem, a więc w stosunku do powoda.

Termin zatem przedawnienia roszczenia upłynął z dniem 10 lutego 2016 roku, gdy tymczasem pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 2 września 2016 roku, a więc już po upływie terminu przedawnienia. Podniesiony zatem przez pozwanego zarzut przedawnienia okazał się skuteczny i zgodnie z treścią art. 117§2 kc pozwany mógł się uchylić od zaspokojenia roszczenia zgłoszonego w pozwie co skutkuje oddaleniem powództwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Sąd zobowiązał ponadto powoda do zwrotu pozwanemu kosztów procesu na podstawie art. 98 kpc, przy czym na koszty poniesione przez pozwanego składają się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.217,00 złotych.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda.